

Fortsatt stora brister i diagnostiken av atypiska femurfrakturer i Sverige

Hans Peter Bögl^{1,2,3}, Georg Zdolsek^{3,4}, Jörg Schilcher^{3,4}

¹ Centrum för forskning och utveckling Region Gävleborg/Uppsala universitet

² Gävle sjukhus

³ Linköpings universitet

⁴ Unviversitetssjukhuset i Linköping

Introduktion

En tidig och korrekt diagnos är en förutsättning för en framgångsrik behandling vid alla sjukdomar men är särskild utmanande vid de sällsynta atypiska femurfrakturerna (AFF). Eftersom AFF uppvisar samma radiologiska tecken som stressfrakturer borde ett korrekt röntgenutlåtande också innehålla en beskrivning av dessa.

Patienter och metod

Genom individuell granskning av röntgenbilder från patienter med femurfrakturer i Sverige identifierade vi 171 patienter med AFF under åren 2008–2010 (period 1) och 104 under åren 2015–2018 (period 2), figur 1.

Vi granskade alla röntgenutlåtanden från diagnostillfället och delade de beskrivna fynden i 3 grupper:

A) Beskrivning av AFF

B) Beskrivning av stressfraktur

C) Ingen misstanke eller beskrivning av stressfraktur eller AFF

Vi jämförde antalet i de olika grupperna för att se om den diagnostiska träffsäkerheten har förbättrats mellan period 1 och 2.

Resultat

För period 1 inhämtades det 98 röntgenutlåtanden varav ett kategoriserades i grupp A, sex i grupp B och 91 i grupp C. För period 2 fanns 77 utlåtanden. Vi kategoriserade sex i grupp A, 15 i grupp B och 56 i grupp C, figur 1.

Sannolikheten för en korrekt diagnos (grupp A och B) förbättrades från 7 % till 21 % från period 1 till 2, $p < 0,001$.

Diskussion

Andelen av korrekta rapporteringar av AFF i röntgenutlåtanden är låg men har förbättrats över tid. Det föreligger ett tydligt behov för spridning av kunskaper om AFF:s radiologiskt utseende hos rapporterande radiologer.